

ბედი ქართლისა

ისტორიული, ლიტერატურული და სამეცნიერო კრებული

Recueil Historique, Scientifique et Littéraire Géorgien

BEDI KARTLISA (LE DESTIN DE LA GÉORGIE)

Directeur : K. SALIA,

8, rue Berlioz, Paris 16e, Tél. : Passy 75-35

N° 47

PARIS 1964

No. N 39 880 PC

Bitte in der Antwort anzuweisen
A indiquer dans la réponse
Prendre compte nella risposta

Monsieur K. S a l i a
8, rue Berlioz
P a r i s XVIIe

Monsieur,

Par lettre du 10 octobre 1963, vous nous demandez de mettre à votre disposition les archives de l'écrivain géorgien Grigol R o b a k i d s e, décédé à Genève le 21 novembre 1962.

Ainsi qu'elles en avaient dès l'abord manifesté l'intention, les autorités fédérales suisses ont acquis les biens et écrits laissés par M. Robakidse, en compensation partielle de leur créance à l'égard de la succession résultant des secours versés au prénommé durant plusieurs années. Elles ont confié l'oeuvre littéraire de Robakidse à une institution suisse qualifiée pour la conserver, l' "Archiv für genetische Philosophie", Kapfsteig 44, à Zurich, où elle pourra être consultée par les personnes qui s'y intéressent pour des travaux scientifiques.

Nous ne pouvons dès lors, à notre regret, faire droit à votre demande et considérons l'affaire comme liquidée.

Veillez agréer, Monsieur, l'assurance de notre considération distinguée.

DIVISION FÉDÉRALE DE POLICE

Annexes: 2 pièces en retour

ცემული მისი ბევრი გერმანული გამოუქვეყნებელი ხელნაწერი. ქართულად კი მხოლოდ მისი პირადი წერილები (450) — მათ შორის ბევრი მეტად საინტერესო, რომელთა გამოქვეყნება შეიძლება და საჭიროც არის.

საბოლოოდ გრიგოლის არქივი გადაეცემა დიდ

პიროვნებათა საარქივო აკადემიას, რომელიც არსდება ციურხში. როგორც გადმოგვეცეს. იქვე დაიდგმება გრიგოლის ბიუსტიც.

ნინო ხალია

მ. წერეთლის განცხადება

ჩემი შესწორება „ვ. ტყ.“-ის სტროფის — „ჰე. მზეო, ვინ ხატად გთქვეს მზიანისა ღამისად“, — ამის ნაცვლად — „მზიარისა სამისად“, — ზოგიერთს უცნაურად და მიუღებლად მიუმჩნევია. მაგრამ ამ ჩემს შესწორებას თავისი მიზეზი და საფუძველი აქვს. სტროფის მეორე ტაეპში წერია:

— „ერთ-არსებისა ერთისა მის...“ —, ხოლო ეს გამოთქმა — „ერთ-არსებისა“, ყოველთვის შეერთებულთა სამებასთან, ან „სამთან“.

ამას ვხედავთ ჩვენ ყველგან ქართულ ძველ მწერლობაში.

მართლაც, „ერთ-არსებას“ აზრი არ ექნებოდა თუ მას „სამება“ არ მიუძღვის წინ: „სამება ერთ არსება“, ამიტომ „მზიარისა სამისად“, არა თუ მისაღებია, არამედ აუცილებელია.

რაც შეეხება იმას, თუ საიდან წარმოიშვა „მზიანისა ღამისად“ — ეს ადვილი ასახსნელია მით, რომ გადამწერს დაზიანებული ასოები შემცდარად აღუდგენია, თორემ „მზიან ღამეს“ არავითარი კავშირი არ აქვს „ერთ-არსებასთან“..